

Lov, som, imedens den ganske vist indrømmer enkelte Individder en saadan Frihed, lader den gamle Trang blive tilbage for de Fleste, og derved bortframmer dem, som den ærede Minister, der tillige er Rigsdagsmand fra Helsingøer (Clausen), forleden Dag kaldte de Svage i Troen, om hvilke han meente, at Kjærlighed bød, at man ikke stødte dem fra sig.

Spandet: Grunden, hvorfor jeg stemte mod Forslaget under Nr. 46, var blot formel. Jeg er nemlig fuldkommen enig i Indholdet, men jeg troer, at en Bestemmelse, der løser Sognebaandet, ikke kan indføres som et Endringsforslag til den Lov, der nu er under Behandling, og jeg antager ikke, at den Undskyldning, at der ikke havde været Leilighed til tidligere at fremkomme dermed, kan være afgjørende, da det kunde være indbragt som et selvstændigt Lovforslag.

B. Scholer: Jeg havde ogsaa Betænkeligheder ved at stemme for det forrige Endringsforslag, men de vare dog ikke saa store, at jeg jo troede at faae dem hævede ved nogle Forandringer ved 3die Behandling, navnlig med Hensyn til Begravelsen, forat adskille de præstelige Forretninger fra det, Præsterne har at paasee som juridiske Embedsmænd; derimod har jeg aldeles ingen Betænkelighed ved at stemme mod nærværende Endringsforslag om Bielse. Jeg kan ikke begribe, at Noget kan have nogen kirkelig eller religiøs Betænkelighed ved at stemme for dette Forslag, da det er et reent Skattepørgsmaal; Enhver, som har Raad dertil, kan jo lade sig vie af hvilkensomhelst Præst, naar han blot betaler de 18 Rbd. 3 Mk. eller hvormeget det nu er. Altsaa synes disse 18 Rbd. og nogle Mark at gjøre Udslaget, hvor der er Tale om vi skulle tillade dem, for hvilke disse Penge ere noget Betydeligt, at lade sig vie af hvilkensomhelst Præst. Jeg blev meget frapperet, da det første Gang traf sig, at en Mand fra et andet Sogn kom hen til mig og ønskede, at jeg vilde vie ham; han havde Beviis fra sin egen Sognepræst om, at denne ikke havde noget derimod og Beviis for, at Gebyrene vare betalte, og hvis jeg vilde vie ham, vilde han hente den fornødne Bevilling, hvilken han efter nogle Timers Forløb bragte, forsynet med alle Cancellieherrernes

Underkrifter, udsærdiget iblinde. Jeg kan ikke nægte, at i vort hele Statskirkevæsen, hvor jo det Statsborgerlige og Kirkelige ere blandede saa forunderligt i hinanden, er der Intet, som bedre kan sammenlignes med Afsladsbrevene paa Luthers Tid end disse Bevillinger. Spørgsmaalet bliver, om Staten vil opgive disse 18 Rbd. 3 Mk. for deres Skyld, for hvilke denne Summa lunde være noget Betydeligt og saaledes give den mindre Formuende den samme Ret som den Formuende.

la Cour: Jeg skal ikke besvære Thinget med synderlig Motivering af de øvrige følgende Forslag. Man kan jo vel tænke sig, at vor Mening har været den, at den Betænkelighed, Thinget muligviis kunde have ved at antage det under Nr. 46 stillede Forslag, maaskee kunde falde bort, naar det saaledes deelviis stilledes til de forskjellige Paragrapher og knyttedes nærmere til Loven. Men da jeg nu har faaet Ordet, er det mig af Bigtighed, at jeg kan gjøre de Grunde, som har bevæget mig til at stille disse Forslag, saa klare som det er mig muligt; thi den Anke, som atter er bleven fremført imod dem fra forskjellige Sider, at de gaae Kirken for nær og gribe ind i dens indre Forhold, falder naturligviis med stor Vægt paa mig. Som anført, er jeg for min Part gaaet ud fra § 81 i Grundloven, og jeg har tænkt hos mig selv, at det i mange Tilfælde ikke var muligt, at Folk kunde dyrke Gud paa den Maade, der stemmede med deres Overbeviisning, naar de vare bundne til en bestemt Menighed og til en bestemt Præst. I den lutheriske Kirke afhænger Alt saameget af Præstens Personlighed og den Mand, hvorpaa der administreres og Ordet forkyndes, at Ingen kan have Sikkerhed for, at han kan dyrke Gud paa den Maade, som stemmer med hans Overbeviisning, naar han ikke har Frihed til at søge hvilket mindre Samfund, og hvilken Præst, han vil. Saaledes stiller Forholdet sig for mig, jeg kan ikke betragte det anderledes. Nu staaer en Gang den Bestemmelse i Grundloven, saa at Staten maa opfylde det Løfte, den uden Indskrænkning har givet Alle. Hvad det angaaer, at der gribes ind i Kirkens indre Anliggender, da er det en Sag, der er meget vanskeligt at afgjøre; thi Enhver har nu en